

546. ŽÁDOST

1026.

V Ša-ra - ticích jeden dům, ai, v Šara - ti - cích jeden dům, ma-jó tam dě - vče, Bo - že můj, Bo - že můj, Bo - že můj!

[: V Šaraticích jeden dům, :]
majó tam děvče, [[: Bože můj! :]:]

uměl bych za ně děkovat.

Vím, že mně ho nedajó,
oni se na mě hněvajó.

Dyby mně je chtěli dat,

Tatíčkoví, maměnce,
naposledy té panence.

Z doplňků

Potom celé rodině
za to děvče jediné,
to je, Bože, děvče mé.

547. ZPOMNĚNÍ

1027.

Z Jamolic

V té na - še za - hrá - dce só rů - že če - rve - ný, za - při - hé, šu - ha - jo,

šte - re ko - ně vra - ný, za - při - hé, šu - ha - jo, šte - re ko - ně vra - ný.

V té naší zahrádce
só růže červený,
[: zapřihé, šohajo,
štere koně vraný. :]

Bela nepoznala,
ani neviděla,
bela bech, synečko,
dobře odělala.

Zpomeneš, zaplačeš,
na mó lásko věrnó,
až já bodo ležet
pod tó zemjó černó.

Šohajek zapřihá,
pořád se vobratí:
Podé mně, má milá,
biča a voprati.

Zpomeneš, zaplačeš
na mó věrnó lásko,
až já bodo nosit
paláš na řetázko.

Pod tó zemjó černó,
pod tó něčerňeší,
zpomeneš, zaplačeš,
moja němíleší.

Jak mo podávala,
žalostně splakala:
Kyž sem ti, šuhajo,
bela nepoznala.

Paláš na řetázko,
premované klobók,
nemožu na tebe,
synku, zapomenót.

Už sem zapomněla
na červenó růžo,
na tebe, šuhajo,
zapomnět nemůžo.

548. POHŘEB

1028.

Od Telče z Mysliboře a z Panských Dubenek

V tej te - le - ckej vě - ži, tam můj mi - lej le - ží; le - ží tam, tu - ze stů - ně, za - vi - tej v ro - zma - rý - ně.

1029.

V tej te - le - ckej vě - ži, tam můj mi - lej le - ží; le - ží tam, tu - ze stů - ně, za - vi - tej v ro - zma - rý - ně.